

MUSA
ƏLƏKBƏRLİ

AXDI ULDUZ KİMİ...

*Şair dostum Bahadur Fərmanın
əziz xatirəsinə*

Bu da sözlə keçən bir ömrün sonu,
Qədim Gəncəmizin başı sağ olsun.
Aldı ağuşuna şair oğlunu,
Torpağı sağ olsun, daşı sağ olsun.

Qəminiz kəm olsun doğma el-oba,
Gələn getməlidir, ölüm ki haqdı.
Ondan muğayat ol, Nizami baba,
Əsil şair oğlun sənə qonaqdı!

Qəmli, kədərlisən sən də bu axşam,
Köksündən od alır yanar ocaqlar.
Sənə başsağlığı ünvanlamışam,
Yəqin ki mələklər çatdıracaqlar...

Şeirin yaddaşına köçsə də adı,
Sadə, təvazökar bir ömür seçdi.
Bir söz dəyərlisi, sənət övladı,
Şeir bahadırı dünyadan köçdü.

Şair ürəyidi... Gərək ağrısın,
Çəkdiyi bəlalar heç kəm olmadı.
Torpaq yanğısıydı ürək ağrısı,
Onun ağrısına məlhəm olmadı.

Heç bir şagirdini qoymazdı gözdən,
Müəllimdi, müəllimdən dərs almışdı o.
Yazdığı şeirnən, dediyi söznən,
Gözlərdə Kəpəztək ucalmışdı o.

Qəlbən vurğunuydu çəməninin, çölün,
Candan qoparırdı hər şah bəndini.
Gözə gələr deyə nazlı Göygölün
Sözlə toxuyurdu o, rübəndini.

Atası, anası yatır yanında,
Ruhları ocaqtək alışıb yəqin.
Şair qəhrəmandı...Cavad xanın da,
Bu gecə dünyası qarışıb yəqin.

Axdı ulduz kimi, görünür yeri,
Göylər yaman dolub, sular çağlayır.
Ölümü payıza düşən şairi
Buludlar hər kəsdən yaxşı ağlayır!..

05.12.2016

dal t.2016.7 dekabr.S.4.